ΑΠΟΦΑΣΗ Α30 /2022

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης αγωγής: 50/21-10-2021)

Τακτική Διαδικασία

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη [redacted], η οποία ορίσθηκε δυνάμει πράξης της κ.Προέδρου Πρωτοδικών Αλεξανδρούπολης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 17η Μαΐου 2022, με τη σύμπραξη της Γραμματέως [redacted] για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών Δικαιωμάτων «Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ – ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», με ΑΦΜ 999538617, της Δ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών, που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Κοραή αριθμός 3, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, ο οποίος προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις δια του πληρεξούσιου δικηγόρου του, [redacted] (ΑΜΔΣΘεσσαλονίκης [redacted]), κατοίκου Θεσσαλονίκης, επί της οδού [redacted] δυνάμει της από 15.01.2022 εξουσιοδότησης του [redacted] υπό την ιδιότητά του, ως Διευθυντή Δημόσιας Εκτέλεσης του ενάγοντος, εξουσιοδοτηθέντος από τη Γενική Διευθύντρια του ενάγοντος, [redacted] ενεργούσα δυνάμει του από 05.12.2019 πρακτικού του διοικητικού συμβουλίου του ενάγοντος, ενώ ήταν απών κατά την συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της [redacted], ιδιοκτήτριας ατομικής επιχείρισης, με Α.Φ.Μ. [redacted] εδρεύουσας στην Αλεξανδρούπολη, επί τοι [redacted] του καφέ – μπαρ, με το διακριτικό τίτλο [redacted], η οποία προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της, [redacted] (ΑΜΔΣΑθηνών [redacted]), κατοίκου Αθηνών, επί της οδού [redacted] δυνάμει της από 30.01.2022 εξουσιοδότησης, ενώ ήταν απούσα κατά την συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο.

Ο ενάγων με την από 15-02-2021 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 50/21-10-2021 αγωγή του, που απευθύνει προς το

Δικαστήριο αυτό και για τους λόγους που περιέχονται σ' αυτή, ζήτησε τα αναφερόμενα στο αιτητικό της. Επί της αγωγής αυτής ορίσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 1 ΚΠολΔ προθεσμία 100 ημερών για την κατάθεση προτάσεων εκ μέρους των διαδίκων, μετά δε την πάροδο της προθεσμίας αυτής καθώς και της προθεσμίας της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου, ορίσθηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η υπόθεση συζητήθηκε με την εκφώνησή της, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2121/1993 οι πνευματικοί δημιουργοί, με τη δημιουργία του έργου, αποκτούν πάνω σε αυτό πνευματική ιδιοκτησία, η οποία περιλαμβάνει, ως αποκλειστικά και απόλυτα δικαιώματα, το δικαίωμα της οικονομικής εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα), ενώ κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου «ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως τα γραπτά ή προφορικά κείμενα, οι μουσικές συνθέσεις με κείμενα ή χωρίς .... τα οπτικοακουστικά έργα....» (ΑΠ 114/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 350/2012 ΔιΜΕΕ 2012. 363). Από τα δικαιώματα αυτά, το μεν περιουσιακό δικαίωμα παρέχει στο δημιουργό τις αναφερόμενες στο άρθρο 3 του νόμου αυτού εξουσίες, μεταξύ των οποίων είναι να επιτρέπει ή να απαγορεύει τη δημόσια εκτέλεση του έργου, το δε ηθικό δικαίωμα τις αναφερόμενες στο άρθρο 4 εξουσίες. Ειδικότερα, το άρθρο 3 ορίζει στη μεν παράγραφο 1 τα εξής: «1. Το περιουσιακό δικαίωμα δίνει στους δημιουργούς ιδίως την εξουσία (δικαίωμα) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν: α) ..., β) ..., γ) ..., δ) ..., ε) ..., στ) ..., ζ) Τη μετάδοση ή αναμετάδοση των έργων τους στο κοινό με τη ραδιοφωνία και την τηλεόραση, με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με καλώδια ή με άλλους υλικούς αγωγούς ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την

επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων, η) Την παρουσίαση στο κοινό των έργων τους, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, καθώς και να καθιστούν προσιτά τα έργα τους στο κοινό κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα έργα αυτά, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Τα δικαιώματα αυτά δεν αναλώνονται με οποιαδήποτε πράξη παρουσίασης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης, θ) ...», στη δε παράγραφο 2 τα εξής: «Δημόσια θεωρείται κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου, που κάνει το έργο προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξαρτήτως από το αν τα πρόσωπα αυτού του ευρύτερου κύκλου βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χώρους». Περαιτέρω, με το Ν. 4481/2017 (ΦΕΚ Α` 100/20-07-2017), ο οποίος συμπληρώνει το βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα Ν. 2121/1993, ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουάριου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων,καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L 84/72 20-03-2014) και η ισχύς του οποίου, σύμφωνα με το άρθρο 81 αυτού, αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του, ορίστηκαν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα: Άρθρο 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται

από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση, β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του. ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39..... Επιπλέον, το άρθρο 6 του ως άνω νόμου καθορίζει τα εξής: «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α` του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του Ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο Ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων, ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την

κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του Ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα». Επίσης, στο άρθρο 7 ορίζονται τα ακόλουθα τεκμήρια: « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό

συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους». Επιπλέον, το άρθρο 12 του ως άνω νόμου ορίζει: «1. Οι δικαιούχοι έχουν το δικαίωμα να αναθέτουν σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης της επιλογής τους να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα ή τις εξουσίες (δικαιώματα) που απορρέουν από αυτό ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας της επιλογής τους, για τις επικράτειες της επιλογής τους, ανεξάρτητα από το κράτος - μέλος ιθαγένειας, κατοικίας ή εγκατάστασης είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, είτε του δικαιούχου (σύμβαση ανάθεσης). Η ανάθεση μπορεί να γίνεται με μεταβίβαση του δικαιώματος, ή των σχετικών εξουσιών προς τον σκοπό της διαχείρισης, είτε με παροχή σχετικής πληρεξουσιότητας, είτε με οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Η ανάθεση γίνεται κάθε φορά εγγράφως και για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Σε περίπτωση αμφιβολίας τεκμαίρεται ότι η ανάθεση αφορά σε όλα τα έργα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και τα μελλοντικά έργα, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από τρία (3) έτη. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης υποχρεούται να διαχειρίζεται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες ή κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας, εφόσον η διαχείρισή τους εμπίπτει στο πεδίο δραστηριοτήτων του, εκτός εάν έχει αντικειμενικά αιτιολογημένους λόγους να αρνηθεί την ανάληψη της διαχείρισης. Στο δε άρθρο 23 προβλέπεται: «2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση

στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον Ο.Π.Ι., αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολσγίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον Ο.Π.Ι. και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του Ο.Π.Ι. (ΜΠρΑθ 777/2018, ΜΠρΚαστορ 48/2018 Α` δημοσίευση στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 1 και 2 του Ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματος του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον, ενώ όποιος υπαιτίως προσέβαλε την πνευματική ιδιοκτησία ή τα συγγενικά δικαιώματα άλλου υποχρεούται σε αποζημίωση και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης. Η αποζημίωση δεν μπορεί να είναι κατώτερη από το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδεια ο υπόχρεος. Με τη διάταξη αυτή ενσωματώνεται στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας βασικά η ρύθμιση του άρθρου 914 του ΑΚ, καθώς και οι αντίστοιχες ρυθμίσεις των άρθρων 57 εδ. γ`, 59, 60 εδ. β` και 932 του ίδιου Κώδικα, το πραγματικό δε του κανόνα δικαίου που περιέχει η εν λόγω διάταξη, για ό,τι αφορά την αποζημίωση, προϋποθέτει (περιλαμβάνει) υπαιτιότητα και προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας (ή του συγγενικού δικαιώματος), παράνομη δηλαδή

συμπεριφορά (ΑΠ 1030/2010, ΑΠ 872/2009, δημ/νες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Γενικά, ως παράνομη προσβολή θεωρείται κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες (ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται χωρίς την άδειά του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος που αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής. Η υπαιτιότητα απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το παράνομο. Προς διευκόλυνση της απόδειξης της ζημίας του δικαιούχου και προσδιορισμό της πλήρους αποζημίωσης καθορίζεται με το άρθρο 65 παρ. 2 εδ. β' Ν, 2121/1993 ένα ελάχιστο όριο αποζημίωσης, που είναι το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως ή κατά νόμο καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς άδεια ο υπόχρεος (ΜΠρΑΘ 51/2013, ό.π.).

Στην υπό κρίση αγωγή ο ενάγων εκθέτει ότι ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης έχει σκοπό την προστασία και διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας των από αυτόν εκπροσωπούμενων ελλήνων δημιουργών (συνθετών, στιχουργών, εκδοτών/υποεκδοτών μουσικών έργων και εν γένει δικαιούχων), οι οποίοι δυνάμει σχετικών συμβάσεων ανάθεσης, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν.4481/2017 του έχουν εκχωρήσει, έναντι αμοιβής, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα της εκμετάλλευσης των έργων τους. Ότι, επιπλέον, ο ενάγων έχει καταστεί μέλος της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Οργανισμών Συλλογικής Διαχείρισης (CISAC) και εκπροσωπεί, πέραν των ημεδαπών και αλλοδαπούς δικαιούχους, δυνάμει συμβάσεων αμοιβαίας εκπροσώπησης, τις οποίες έχει συνάψει με τους αναφερόμενους στην αγωγή ομόλογους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής, οι οποίοι του έχουν παράσχει σχετική πληρεξουσιότητα προς το σκοπό διαχείρισης και προστασίας στην ελληνική επικράτεια των αναφερόμενων στις συμβάσεις αυτές εξουσιών των πνευματικών δικαιωμάτων επί του παγκοσμίως χρησιμοποιούμενου ρεπερτορίου. Ότι ο ενάγων, για τη χρήση των πνευματικών δικαιωμάτων των έργων των εκπροσωπούμενων από αυτόν δικαιούχων, παραχωρεί άδειες εκμετάλλευσης στους ενδιαφερομένους έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, το οποίο είναι καθορισμένο και καταγεγραμμένο στο αμοιβολόγιο, το οποίο δημοσίευσε

με ανάρτησή του στις ιστοσελίδες του ενάγοντος και κοινοποίησε στον Ο.Π.Ι. Ότι η εναγόμενη είναι ιδιοκτήτρια και εκμεταλλεύεται μία επιχείριση καφέ - μπαρ, υπό τον διακριτικό τίτλο [redacted] που εδρεύει στ[redacted] στην Αλεξανδρούπολη, εμβαδού 250 τ.μ. περίπου. Ότι η εναγόμενη, εκτελεί από 1.1.2018 τουλάχιστον, συστηματικά και επί καθημερινής βάσεως δια των νομίμων εκπροσώπων της, εντός του καταστήματός της, δημόσια μουσικά έργα του μουσικού ρεπερτορίου του ενάγοντος. Ότι, ειδικότερα, η εναγόμενη την 5η Αυγούστου του έτους 2020, ημέρα Τετάρτη και μεταξύ των ωρών 13:05' μ.μ. και 13:50' μ.μ., με γνώση και δόλο και παρά τις επανειλημμένες οχλήσεις του, προέβη σε εμπορική χρήση του μουσικού ρεπορτορίου του, και ειδικότερα, των περιγραφόμενων στην αγωγή μουσικών έργων και τραγουδιών, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του ενάγοντος. Ότι, είχε ενημερώσει την εναγόμενη, σχετικά με την υποχρέωση λήψης εκ μέρους της άδειας δημόσιας εκτέλεσης μουσικής αλλά και με το ύψος των καταβληθέντων πνευματικών δικαιωμάτων, με την κοινοποίηση στην ίδια του υπ'αρ. 3586/8.11.2018 απογραφικού - ενημερωτικού δελτίου και των από 4.12.2018 και 16.01.2019 επιστολών περί οφειλών της. Ότι όχλησε εκ νέου την εναγόμενη σχετικά με την υποχρέωση λήψης αδείας και με το ύψος των καταβληθέντων πνευματικών δικαιωμάτων, με την κοινοποίηση στην ίδια του υπ'αρ. 21.432/14.10.2019 νεότερου απογραφικού-ενημερωτικού δελτίου και των από 27.12.2019 και 25.09.2020 επιστολών περί οφειλών. Ότι η εναγόμενη προέβη έτσι παράνομα και υπαίτια (εν γνώσει της) σε χρήση του προστατευομένου ρεπερτορίου του και συγκεκριμένα κατά τα έτη 2018, 2019 και κατά τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2020 εκτέλεσε δημόσια μουσικά έργα με τη χρήση απλών μηχανικών μέσων εντός του καταστήματός της, επιφάνειας 250 τ.μ. Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας προσβολής των προστατευομένων από τον ενάγοντα δικαιωμάτων, η εναγόμενη υποχρεούται σε αποζημίωση, η οποία ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμεταλλεύσεως και δη βάσει του αναφερόμενου αμοιβολογίου και η οποία (αμοιβή) ανέρχεται στο ποσό των 3.749,76 ευρώ

για το έτος 2018, στο ποσό των 3.749,76 ευρώ για το έτος 2019 και στο ποσό των 2.187,36 ευρώ για τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο, Ιούνιο, Ιούλιο, Αύγουστο, Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του έτους 2020, κατά τους ειδικότερα εκτιθέμενους στην αγωγή μαθηματικούς υπολογισμούς, καθώς και σε αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη ο ενάγων, καθώς έχει θιγεί η φήμη και η πίστη του, όπως εκτίθεται. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό και όσα ακόμη αναφέρει στην αγωγή του, ο ενάγων ζητεί να υποχρεωθεί η εναγόμενη να του καταβάλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της οφειλόμενης αμοιβής για τα έτη 2018, 2019 και για 7 μήνες του έτους 2020, ήτοι το συνολικό ποσό των 9.686,88 ευρώ, καθώς και το ποσό των 3.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, ήτοι συνολικά το ποσό των 12.686,66 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μεχρις εξοφλήσεως. Επιπλέον ζητεί να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί η εναγόμενη στην πληρωμή της δικαστικής του δαπάνης.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή παραδεκτώς εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, σημειωμένου ότι για το παραδεκτό της συζήτησης αυτής προσκομίσθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 3 παρ. 2 Ν. 4640/2019 από 10.02.2021 έγγραφη ενημέρωση του νομίμου εκπροσώπου του ενάγοντος για τη δυνατότητα επίλυσης διαφοράς με διαμεσολάβηση, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο (άρθρα 1, 7, 9, 10, 14 παρ. 1α και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ), εφαρμοζομένης της τακτικής διαδικασίας (άρθρο 237 ΚΠολΔ, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα). Η κρινόμενη αγωγή είναι δε επαρκώς ορισμένη, απορριπτόμενης της περί του αντιθέτου ένστασης αοριστίας που προτείνει η εναγόμενη και νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 71, 346 ΑΚ, 1, 2, 3, 12 παρ. 1, 13, 14, 15 παρ. 1, 32 παρ. 1 και 65 παρ. 2 Ν. 2121/1993, 2 παρ. 1,6, 7, 12, 23 και 24 Ν. 4481/2017, 176,189 παρ. 1,191 παρ. 2, 907, 908 παρ. 1 εδ. γ' ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω, κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι έχει καταβληθεί το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις ανάλογες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό 45120315495203220051 και το παραστατικό πληρωμής του

μέσω web banking της τράπεζας Alpha Bank με αριθμό συναλλαγής 202201210960160378).

Η εναγόμενη με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις της, ζήτησε την απόρριψη της κρινόμενης αγωγής, ως απαράδεκτης λόγω αοριστίας, ένσταση η οποία κρίθηκε ανωτέρω, ενώ περαιτέρω ισχυρίζεται ότι ο ενάγων δεν νομιμοποιείται ενεργητικά στην άσκηση της υπό κρίση αγωγής για το έτος 2018 διότι δεν ήταν φορέας διαχείρισης το έτος εκείνο, αλλά και για το χρονικό διάστημα από την 27η Νοεμβρίου του έτους 2019 εώς και την 27η Ιανουαρίου του έτους 2020, ότε είχε ανακληθεί προσωρινά η άδεια λειτουργίας του ενάγοντος. Ο ισχυρισμός αυτός, παρά το χαρακτηρισμό του από την εναγόμενη ως ένσταση, αποτελεί άρνηση της ιστορικής βάσεως της αγωγής για την νομιμοποίηση, η οποία αποτελεί διαδικαστική πράξη, αρκεί ο ισχυρισμός του ενάγοντος, ότι αυτός και ο εναγόμενος είναι υποκείμενα της επίδικης έννομης σχέσης, χωρίς κατ' αρχήν να ασκεί έννομη επιρροή αν ο ισχυρισμός αυτός είναι αναληθής (ΑΠ 602/2002 ΕλλΔνη 2002/1680). Όμως εάν αποδειχθεί η αναλήθεια του ισχυρισμού αυτού, τότε η αγωγή θα απορριφθεί όχι για έλλειψη νομιμοποίησης αλλά ως αβάσιμη για ανυπαρξία του επιδίκου δικαιώματος (ΑΠ 604/2009 δημοσιευμένη στην ΤΝΠ ΝΟΜΟS). Περαιτέρω, η εναγόμενη προβάλλει την ένσταση απαραδέκτου και επικουρικά την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος κατ'άρθρον 281 ΑΚ, αναφορικά με την αιτούμενη από τον ενάγοντα αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης, διότι κατά τα εκτεθέντα στις προτάσεις της, ο ενάγων αιτείται αποζημίωση λόγω ηθικής βλάβης που υπέστη, σύμφωνα με το άρθρο 65 παρ. 2α του ν. 2121/1993 και περαιτέρω καταβολή αποζημίωσης για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, ύψους 3.000 ευρώ, η οποία πρέπει να απορριφθεί, κατά το πρώτο σκέλος της, διότι, ο ενάγων έχει αυτή τη δυνατότητα τούτη, όπως άλλωστε ορίζεται στο νόμο ενώ ως προς την καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, σημειώνεται ότι, τα ως άνω περιστατικά δεν αρκούν για να καταστήσουν καταχρηστική την άσκηση της υπό κρίση αγωγής. Περαιτέρω, δέον να αναφερθεί, ότι νομική βάση της παρούσας αγωγής, αποτελεί η υπαίτια προσβολή της πνευματικής ιδιοκτησίας από την εναγόμενη και όχι ο καθορισμός του ύψους της οριστικής εύλογης αμοιβής, λόγω άρνησης της

εναγόμενης, να καταβάλει την, καθορισθείσα από τον ενάγοντα οργανισμό, εύλογη αμοιβή η οποία υπάγεται στην εξαιρετική υλική αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου, εκδικαζόμενη κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών παρ. 6 και 7 του άρθρου 22 ν.4481/2017, συνεπώς η προβαλλόμενη από την εναγόμενη ένσταση αβασίμου της αγωγής λόγω έλλειψης προηγούμενων διαπραγματεύσεων, δέον να απορριφθεί ως μη νόμιμη. Επικουρικά, η εναγόμενη αντιτείνει την ένσταση της καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος, καθώς ο ενάγων ήγειρε την υπό κρίση αγωγή σε χρονική περίοδο κατά την οποία η λειτουργία των καταστημάτων εστίασης στη χώρα, πλήττονταν λόγω των προηγηθείσων αυστηρών μέτρων περιορισμού για την εξάπλωση από τον ιό Sars Covid - 19, πλην όμως τα εκτεθέντα και αληθή υποτιθέμενα δεν αρκούν για να καταστήσουν καταχρηστική την άσκηση της υπό κρίση αγωγής, οπότε η σχετική ένσταση πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη. Τέλος, ζητά να καθορισθεί από το παρόν Δικαστήριο, η μηνιαία αμοιβή του ενάγοντος σε ποσό το οποίο δεν θα υπερβαίνει τα ευρώ 29 μηνιαίως για τα έτη 2018 και 2019 και τα ευρώ 17,40 μηνιαίως για το έτος 2020 ή επικουρικά σε όποιο ποσό τυχόν προσδιορίσει το παρόν Δικαστήριο και αρνείται την αγωγή για τους λόγους που αναλυτικά αναφέρει στις προτάσεις της.

Από την εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, μεταξύ των οποίων, η επικαλούμενη και προσκομιζόμενη από τον ενάγοντα, ένορκη βεβαίωση, με ημερομηνία 20-12-2021 τοι [redacted] ενώπιον της Δικηγόρου Αθηνών, [redacted] (ΑΜΔΣΑθηνών [redacted]), η οποία δόθηκε κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης (βλ. την υπ' αριθ. 3164Δ'/15-11-2021 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης, [redacted]), από όσα ανέπτυξαν με τις προτάσεις τους οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 386 παρ. 4 ΚπολΔ) αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα κρίσιμα περιστατικά: Ο ενάγων, συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την

επωνυμία «Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης Μουσικών Πνευματικών Δικαιωμάτων – Η ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ – ΑΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ», ο οποίος εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Κοραή αριθμός 3, είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, κατά την έννοια του Ν. 2121/1993 και έχει συσταθεί νόμιμα, με την υπ' αριθμ. 5/22.05.2001 πράξη της Ειρηνοδίκη Αθηνών, η λειτουργία του δε εγκρίθηκε, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 54 του Ν. 2121/1993, με την υπ' αριθμ. 2170/06.03.2003 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, που δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Β' 323/18.03.2003). Σκοπός του ενάγοντος είναι η διαχείριση και προστασία του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών και δικαιωμάτων που απορρέουν από αυτό δικαιούχων μουσικών έργων (συνθετών, στιχουργών, εκδοτών ή υποεκδοτών) ή διαδόχων ή οιονεί διαδόχων αυτών, εν ζωή ή αιτία θανάτου ή ιδρύματος ή κληροδοτήματος που συνιστά ο δικαιούχος καθώς και μέσω της συνεργασίας των μελών του η οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική ανάπτυξη αυτών και η βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους εν γένει μέσα σε μία κοινή επιχείριση. Οι ως άνω δικαιούχοι των μουσικών έργων, έχουν μεταβιβάσει με έγγραφες συμβάσεις τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται κατά τη λήξη τους για ίσο χρονικό διάστημα, (εφόσον δεν καταγγέλλονται από τον δικαιούχο έξι μήνες πριν από τη λήξη της τριετίας) τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας σε όλα τα έργα τους, που έχουν δημιουργήσει ή θα δημιουργήσουν στο μέλλον ή στα έργα που έχουν κληρονομήσει, μεταξύ των οποίων και το δικαίωμα της δημόσιας εκτέλεσης των έργων αυτών υπό οιανδήποτε μορφή και σε οιονδήποτε χώρο. Κατά τους όρους των προαναφερομένων συμβάσεων και τα οριζόμενα στο νόμο, ο ενάγων έχει δικαίωμα να καταρτίζει συμβάσεις, με όσους κάνουν χρήση των έργων, των οποίων δημιουργοί ή δικαιοδόχοι είναι τα μέλη του, να καθορίζει τους όρους εκμετάλλευσης αυτών των έργων έναντι οικονομικού ανταλλάγματος, παράλληλα δε να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια (άσκηση αγωγών, υποβολή αιτήσεων για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κ.λπ.) νομιμοποιούμενος για την άσκηση όλων των δικαιωμάτων των μελών του που του έχουν μεταβιβαστεί ή που καλύπτονται με πληρεξουσιότητα. Στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων

του μπορεί να προβαίνει στη χορήγηση ή μη αποκλειστικών αδειών για τη δημόσια εκτέλεση των έργων των δημιουργών μελών του δηλ. για κάθε χρήση ή εκτέλεση ή παρουσίαση του έργου που το κάνει προσιτό σε ένα κύκλο προσώπων, ευρύτερο από το στενό κύκλο της οικογένειας και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ανεξάρτητα αν τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται στον ίδιο ή σε διαφορετικό χώρο. Ως προς τους αλλοδαπούς φορείς, ο ενάγων, έχει συνάψει με αντίστοιχους αλλοδαπούς οργανισμούς συμβάσεις αμοιβαιότητας, οι οποίες είναι ενεργές και με βάση τις οποίες νομιμοποιείται για τη διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται αλλοδαποί μουσικοί, ερμηνευτές και παραγωγή για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Συνεπώς, ο ενάγων νομιμοποιείται στην άσκηση της κρινόμενης αγωγής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 1 του ν. 4481/2017. Στα πλαίσια αυτά ο ενάγων, σύμφωνα με το άρθρο 23 παρ. 2 του ν. 4481/2017, προχώρησε στην κατάρτιση κοινού αμοιβολογίου, το οποίο γνωστοποίησε στο κοινό με ανάρτησή του στην ιστοσελίδα του ενάγοντος και με κοινοποίηση στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.), αναρτηθέν στην επίσημη ιστοσελίδα αυτού. Σύμφωνα με το παραπάνω αμοιβολόγιο, όσον αφορά τις επιχειρήσεις αναψυχής καθώς και επιχειρήσεις προσφοράς κατά κύριο λόγο οινοπνευματώδων ποτών, μόνο με απλά μηχανικά μέσα (και χωρίς φυσικό πρόσωπο dj), επιφανείας 201 – 300 τ.μ., η ελάχιστη αμοιβή καθορίστηκε, για τα έτη 2018, 2019 και 2020, στο ποσό των 126 ευρώ μηνιαίως πλέον Φ.Π.Α. 24%. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη, διατηρεί και εκμεταλλεύεται καφέ μπαρ με την επωνυμία [redacted] και το διακριτικό τίτλο [redacted] που εδρεύει στην Αλεξανδρούπολη, [redacted]
όπου σε καθημερινή βάση και όλες τις ώρες λειτουργίας του καταστήματός της, χρησιμοποιεί μουσικό ρεπερτόριο αλλοδαπών δημιουργών, μέσα από ηχεία, που είναι απαραίτητο για την ψυχαγωγία των πελατών της. Η χρήση του μουσικού ρεπερτορίου από την εναγόμενη είναι απαραίτητη, υπό την έννοια ότι σε αυτή στηρίζεται η επικερδής λειτουργία της επιχειρήσεώς της, αφού αποτελεί το κύριο μέσο ψυχαγωγίας των πελατών. Κατά το χρονικό διάστημα από την 1η.1.2018 εώς την 29η.02.2020 και κατά το χρονικό

διάστημα από την 1η.06.2020 εώς και την 31η.10.2020, αποδείχθηκε ότι η εναγόμενη έκανε χρήση, με μηχανικά μέσα του προστατευόμενου από τον ενάγοντα αλλοδαπού ρεπερτορίου, χωρίς την εκ του νόμου προβλεπόμενη άδεια δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, που αποτελούν πνευματική δημιουργία των ως άνω αναφερόμενων μελών του ενάγοντος, παρόλο που γνώριζε ότι απαιτείται προς τούτο έγγραφη άδεια δημόσιας εκτέλεσης. Η διενέργεια του δειγματοληπτικού ελέγχου, η οποία πραγματοποιήθηκε στο κατάστημα που διατηρεί η εναγόμενη, αποδεικνύεται από το προσκομιζόμενο μετ'επικλήσεως φωτοαντίγραφο της από 05.08.2020 απόδειξης ταμειακής μηχανής που εξέδωσε η εναγόμενη και από την ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα απόδειξης, ο οποίος βεβαιώνει ενόρκως ότι κατά την ως άνω ημερομηνία, πραγματοποιηήθηκε δειγματοληπτικός έλεγχος από τον εξουσιοδοτημένο συνεργάτη του ενάγοντος, Ειδικότερα, την 5η Αυγούστου του έτους 2020 ημέρα Τετάρτη και μεταξύ των ωρών 13:05' και 13:50' μ.μ., η εναγόμενη, χωρίς να έχει την προβλεπόμενη εκ του νόμου άδεια του ενάγοντος, για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, εκτέλεσε με μηχανικά μέσα, δημόσια, στο ανωτέρω κατάστημα μεταξύ άλλων τα κατωτέρω δειγματοληπτικά εκτιθέμενα μουσικά έργα των παρακάτω δημιουργών, που ο ενάγων, δηλώνει εγγράφως, βάσει του άρθρου 55 παρ. 2 και 3 του ν.2121/1993, ότι του έχουν εκχωρήσει, βάσει συμβάσεων την προστασία και διαχείριση των περιουσιακών δικαιωμάτων τους, που απορρέουν από τα πνευματικά τους έργα, ήτοι: 1) το έργο με τίτλο So Strung out, των δημιουργών White James Richard/Joseph George Anthony/ Buchmann Ulrich/Miller Franky/Wagner D J Joerg, 2) το έργο με τίτλο Oh Mama, των δημιουργών Brushy One String/Bailey Colin James,3) το έργο με τίτλο Beautiful People, των δημιουργών Robinson Khalid Donnel/Sandberg Martin Karl/Gibson Frederick John Philip/Shellback/Sheeran Edward Christopher, 4) το έργο με τίτλο Black Beatles, των δημιουργών Davis Radric Delantic/Williams Michael Len II/Brown Khalif Malik Ibn Shaman/Brown Aaquil Iben Shamon και 5) το έργο με τίτλο Liar, των δημιουργών Buddha/Richie (JR) Lionel B/Berggren Malin Sofia Katarina/Joker/Johnson Stefan

Adam/Berggren Jenny Cecilia/Johnson Jordan Kendall/Wotman Adrew/Bellion Jonathan David/Cabello Karla Camila/ Tamposi Ali. Η χρήση αυτή έγινε παράνομα και υπαίτια (εν γνώσει της) από την εναγόμενη χωρίς προηγούμενη έγγραφη άδεια εκμετάλλευσης του ενάγοντος, (άρθρο 14 του ν.2121/1993), ως νόμιμου εκδοχέως των δικαιωμάτων των ανωτέρω δημιουργών και χωρίς την καταβολή σ'αυτόν της προβλεπόμενης νόμιμης αμοιβής. Σημειώνεται, ότι ο ενάγων εκπροσωπεί πλήθος του ελληνικού και αλλοδαπού ρεπερτορίου, όπως προκύπτει από τον περιεχόμενο στην αγωγή, κατάλογο των δημιουργών των έργων, ενώ η εναγόμενη δεν ανταπέδειξε την έλλειψη νομιμοποίησης του ενάγοντος προς ανατροπή του καθιερούμενου από το άρθρο τεκμήριο του άρθρου 7 παρ. 1 του ν. 4481/2017 μαχητού τεκμηρίου της νομιμοποίησης του τελευταίου ως οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και προστασίας πνευματικής ιδιοκτησίας τόσο για την κατάρτιση των συμβάσεων ή την παροχή πληρεξουσιότητας και την είσπραξη αμοιβών, όσο και για τη δικαστική προστασία όλων των έργων των πνευματικών δημιουργών, που εκπροσωπεί. Η εναγόμενη, ισχυρίσθηκε, αρνούμενη την υπό κρίση αγωγή, ότι έχει συμβληθεί με την εταιρεία «My free music» και ότι, δυνάμει της ως άνω σύμβασης, προβαίνει μόνο σε χρήση αποκλειστικά μουσικών έργων (τραγουδιών) απαλλαγμένων πνευματικών δικαιωμάτων. Ο ισχυρισμός όμως αυτός της εναγομένης, τυγχάνει απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος, δοθέντος ότι, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα πιστοποιητικά δημόσιας εκτέλεσης ρεπερτορίου ελεύθερης μουσικής, με ημερομηνίες 01.01.2018, 01.06.2020 και 12.06.2021 η άδεια αυτή αφορά αποκλειστικά μόνο το ρεπερτόριο της «My free Music», ενώ αναφέρεται στα ως άνω πιστοποιητικά, ότι για οποιαδήποτε άλλη χρήση ρεπερτορίου, που εκπροσωπείται από Ο.Σ.Δ. ή άλλης εταιρείας, θα πρέπει ο ενδιαφερόμενος να απευθυνθεί στους τελευταίους, καθώς η συγκεκριμένη άδεια ουδόλως τον απαλλάσσει από αυτήν του την υποχρέωση. Σε κάθε δε περίπτωση από το γεγονός και μόνο, ότι η εναγόμενη κάνει χρήση μουσικής και τραγουδιών με την άδεια της ανωτέρω εταιρείας δεν συνάγεται το συμπέρασμα, ότι κάνει αποκλειστικά χρήση μόνο αυτών και ότι δεν έκανε χρήση και των έργων που

προστατεύονται από τον ενάγοντα (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα απόδειξης). Ακόμη, ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι στο κατάστημά της γίνεται εκτέλεση ρεπερτορίου, το οποίο προστατεύεται αποκλειστικά από την ΕΔΕΜ και την GEA, δεν αποδείχθηκε, διότι η εναγόμενη ουδέν στοιχείο προσκόμισε περί τυχόν πληρωμής της νόμιμης αμοιβής στους ως άνω αναφερόμενους οργανισμούς. Περαιτέρω, η εναγόμενη αρνείται τις χρεώσεις και τα ποσά που της καταλογίζει ο ενάγων, ισχυριζόμενη ότι τα ως άνω ποσά είναι υπέρογκα. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα απογραφικά - ενημερωτικά δελτία που παραδόθηκαν από τον ενάγοντα στην επιχείρηση της εναγομένης, έλεγχοι διενεργήθηκαν από τους νομίμους εκπροσώπους του ενάγοντος, όχι μόνο κατά τις ημέρες και ώρες, που δειγματοληπτικά και μόνο, αναφέρονται στην αγωγή αλλά και σε ανύποπτο χρόνο, από την αντιπρόσωπο του ενάγοντος, η οποία επισκέφθηκε την επίδικη επιχείριση τόσο κατά το έτος 2018 όσο και κατά το έτος 2019, διαπίστωσε την εκτέλεση μουσικής και συνέταξε τα αντίστοιχα ενημερωτικά - απογραφικά δελτία. Η εναγόμενη, από την πλευρά της, ουδέποτε εναντιώθηκε ή αμφισβήτησε το περιεχόμενο των ανωτέρω εγγράφων, αποστέλλοντας στον ενάγοντα είτε κάποια εξώδικη δήλωση είτε κάποια επιστολή διαμαρτυρίας, ούτε βέβαια προσέφυγε στο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 56 παρ. 2 του ν.2121/1993. Περαιτέρω, αποδεικνύεται ότι, για επιχειρίσεις, όπως αυτή της εναγόμενης, δηλαδή για επιχειρήσεις αναψυχής καθώς και επιχειρήσεις προσφοράς κατά κύριο λόγο οινοπνευματώδων ποτών, μόνο με απλά μηχανικά μέσα (και χωρίς φυσικό πρόσωπο dj), επιφάνειας 250 τ.μ. περίπου, η συνήθως καταβαλλόμενη μηνιαία αμοιβή, ανέρχεται στο ποσό των 126 ευρώ (μηνιαίως) πλέον ΦΠΑ 24%. Τούτο δε αποδεικνύεται από το αμοιβολόγιο του ενάγοντος, το οποίο ορίζει ως κατώτερο το ύψος των πνευματικών δικαιωμάτων, για τα επίδικα έτη το ποσό των 126 ευρώ μηνιαίως πλέον Φ.Π.Α. 24% σε συνδυασμό με τα προσκομιζόμενα τιμολόγια συναφών επιχειρήσεων με την επιχείριση της εναγόμενης. Συνεπώς, αποδείχθηκε ότι: α) κατά το έτος 2018, η επιχείριση της εναγόμενης λειτούργησε από την 1.1.2018 εώς την 31.12.2018, τα δε πνευματικά δικαιώματα που όφειλε καταβάλει στον ενάγοντα για τη

δημόσια εκτέλεση μουσικής, ανέρχονται στο ποσό των 1.512 ευρώ (12 μήνες Χ 126 ευρώ), πλέον Φ.Π.Α. 24%, ποσού 362,88 ευρώ, ήτοι συνολικά ποσού 1.874,88 ευρώ (1.512,00 ευρώ + 362,88 ευρώ), β) κατά το έτος 2019, η επιχείριση της εναγόμενης λειτούργησε από την 1.1.2019 εώς την 31.12.2019, τα δε πνευματικά δικαιώματα που όφειλε καταβάλει στον ενάγοντα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής, ανέρχονται στο ποσό των 1.512 ευρώ (12 μήνες Χ 126 ευρώ) πλέον Φ.Π.Α. 24%, ποσού 362,88 ευρώ, ήτοι συνολικά ποσού 1.874,88 ευρώ (1.512,00 ευρώ + 362,88 ευρώ) και γ) κατά το έτος 2020, η επιχείριση της εναγόμενης λειτούργησε από την 1.1.2020 εώς την 29.02.2020 και από την 1η.06.2020 εώς την 31.10.2020, τα δε πνευματικά δικαιώματα που όφειλε καταβάλει στον ενάγοντα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικής, ανέρχονται στο ποσό των 882,00 ευρώ (7 μήνες Χ 126 ευρώ) πλέον Φ.Π.Α. 24%, ποσού 211,68 ευρώ, ήτοι συνολικά ποσού 1.093,68 ευρώ (882,00 ευρώ + 211,68 ευρώ). Συνεπώς, η συνήθως καταβαλλόμενη αμοιβή του ενάγοντος για το παραπάνω χρονικό διάστημα, ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 4.843,44 ευρώ (1.874,88 ευρώ + 1.874,88 ευρώ + 1.093,68 ευρώ) και η αποζημίωση που δικαιούται αυτός ανέρχεται στο διπλάσιο της αμοιβής αυτής, ήτοι στο ποσό των 9.686,88 ευρώ (4.843,44 ευρώ Χ 2 = 9.686,88 ευρώ). Τέλος, ο ενάγων, ο οποίος ως νομικό πρόσωπο είναι φορέας εννόμων αγαθών, μπορεί να ζητήσει χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης την οποία υπέστη, αφού από την ως άνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά της εναγομένης (δημόσια εκτέλεση των μουσικών έργων χωρίς άδεια), προσβλήθηκε η εμπορική του πίστη, η επαγγελματική του υπόληψη, η φήμη του και το κύρος του στις συναλλαγές, ως εταιρίας διαχείρισης και προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας. Πρέπει επομένως, να επιδικασθεί στον ενάγοντα το ποσό των 100 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο και δίκαιο, σταθμίζοντας το είδος και την έκταση της προσβολής, τον βαθμό του πταίσματος της εναγομένης και την οικονομική κατάσταση των διαδίκων.

Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω, θα πρέπει να γίνει δεκτή εν μέρει η αγωγή και ως βάσιμη κατ'ουσίαν και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 9.786,88 ευρώ (9.686,88

ευρώ + 100 ευρώ), με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση. Επιπλέον, πρέπει η απόφαση να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή για μέρος του επιδικασθέντος ποσού και δη για το ποσό των 2.500 ευρώ, διότι κρίνεται ότι η καθυστέρηση στην εκτέλεση αυτής θα προκαλέσει σημαντική ζημία στους εκπροσωπούμενους από τον ενάγοντα δικαιούχους της επίδικης αμοιβής, δεκτού γενομένου εν μέρει και του σχετικού αιτήματος του ενάγοντος ως ουσιαστικά βάσιμου (άρθρ. 907, 908 παρ. 1 γ ΚΠολΔ). Τέλος, η δικαστική δαπάνη του ενάγοντος πρέπει να επιβληθεί εις βάρος της εναγόμενης, ανάλογα με την έκταση της ήττας της (άρθρα 178 παρ. 1, 189 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα καθορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλίαν των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγόμενη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των εννέα χιλιάδων επτακοσίων ογδόντα έξι ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτών του ευρώ (9.786,88 ευρώ) με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής εώς την ολοσχερή εξόφληση.

Κηρύσσει την παρούσα ως προς την ανωτέρω καταψηφιστική της διάταξη προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των 2.500,00 ευρώ.

Επιβάλλει σε βάρος της εναγόμενης την πληρωμή των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία ορίζει στο ποσό των 450 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αλεξανδρούπολη, την 24η Οκτωβρίου 2022, χωρίς να είναι παρόντες οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Δημοσιεύθηκε στον ίδιο τόπο, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 24η Οκτωβρίου 2022, χωρίς να είναι παρόντες οι

διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, από τη Διευθύνουσα το Ειρηνοδικείο Αλεξανδρούπολης, κατ' άρθρον 306 παρ.2 και 3 του ΚΠολΔ, λόγω μετάθεσης της Ειρηνοδίκη που εξέδωσε την απόφαση.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο
Αλεξανδρούπολη 15/2/2023